

7.A. a 7.B. cvičení z angličtiny

Učivo do příštího pátku

Dobrý den, prosím:

- 1) Žáci dostali minule za úkol založit si na předmět sešit (jako nová učitelka jsem předmět přebrala minulý týden, sešit prý jste dosud nevedli)
- 2) Pokud máte možnost připojení k internetu, procvičujeme průběžně učivo na www.umimeanglicky.cz
Cvičíme hlavně Slovíčka (Poslech slovíček) a Slova ve větách viz <https://www.umimeanglicky.cz/poslech-slovickek> a <https://www.umimeanglicky.cz/doplnovani-slovickek> (slovíčko, které ještě neznáte, si napište do sešitu).
- 3) POSLECH POHÁDKY:

Zhlédneme pohádku v angličtině. Je na youtube.com pod Fairy Tales-The Ugly Ducking , česky to znamená Ošklivé káčátko. Před puštěním v angličtině si přečteme českou verzi pohádky Ošklivé káčátko, abychom rozuměli ději. Českou verzi vkládám zde na konci stránky dole.

Dobrovolné: Pokud bude čas: Na youtube trénujte poslech moderních písniček s textem (doporučovali jsme si to minulou hodinu). Najdete to na youtube jako Anglické písně s textem.

TIP: Nakladatelství Fraus uvolnilo po dobu karantény přístup ke svým učebnicím, stačí se zaregistrovat zde, a po obdržení najít učebnice pro danou třídu (7.třída) a předmět (AJ). Dále nabízí procvičování na skolasnadhledem.cz, tam stačí zadat anglický jazyk, 7. třída. Zasílám odkazy, je to nepovinné, procvičovat si průběžně dle možností, posílám to jako tip.

<https://www.fraus.cz/cs/ucenidoma/uceni-doma-flexibooks-zdarma>

<https://www.skolasnadhledem.cz/profil/prehled>

Výslovně se snažím dávat sem do úkolů během karantény jen výukové materiály zdarma a volně přístupné na netu.

Kontrola práce: prohlédnu si pak domácí práci (zapsaná slovíčka) v sešitech, ale známkovat to nebudu. Případné nejasnosti pak v hodině vysvětlím. Děkuji. Mgr.R.Štefaňáková

Text česky Oškl.káčátko: **O ošklivém kačátku – Hans Christian Andersen**

Bylo nebylo, seděla maminka kachna už mnoho týdnů ve svém hnízdě a netrpělivě čekala, až se vylíhnou její mláděta. “Jejda, kde to jsme? Jak je ten svět veliký?”, divila se kachňátka, když poprvé vykoukla z vajíčka. “Opravdu si myslíte, že celý svět je jen to, co právě vidíte?” odpověděla jim jejich maminka kachna. “Ale kdepak, svět je daleko

větší. Nebojte se, společně ho postupně prozkoumáme. Jste už všechna na světě? Á, ještě jedno chybí a zrovna to veliké vajíčko.” A tak maminka kachna ještě čekala. “Píp, píp”, ozvalo se a ze skořápky vylezla poslední malá kačenka. Maminka kachna si ji pečlivě prohlédla, ale co to, jaké je to ohromné kačátko, které se žádnému jinému nepodobá. Poslednímu kačátku se proto všichni vysmívali. Že vypadalo jinak, než jeho bratříčci a sestřičky. Jedna žába dokonce řekla: “To je ale divné kačátko a pěkně ošklivé.” Ale maminka kachna ho měla stejně ráda. Bylo hodné, i když nebylo příliš hezké.

Každý den všichni společně chodily k rybníku. Jedno po druhém skočily do vody a hezky všechny plavaly. “Výborně plavete,” chválila je maminka, dokonce i to ošklivé kačátko. Kolem rybníka se potulovala kočka. Podívala se, jak plavou kačenky a povídá: “Copak je to za směšné kačátko? Nechcete se ho zbavit?” Ale maminka řekla: “Jen ho nechte všichni pěkně na pokoji. Nikomu z vás nic nedělá. Možná se časem změní a vyroste ve stejnou kačenku, jako jsme i my ostatní.”

Na statku na dvorku ošklivé kačátko ale stejně každý pošťuchoval, kousal, zobákem štípal a pronásledoval. Jednoho dne prolezlo kačátko křovím a raději uteklo pryč. Už si nechtělo nechat ubližovat a být smutné. Běželo kolem bažiny, kam zalétávaly také divoké husy, které se mu už z dálky smály: “Ty se můžeš opravdu chlubit, jak si ošklivé.” Kačátko raději utíkalo pryč, ještě dál od bažiny i rybníka, až do širého světa. Ošklivé kačátko rádo plavalo a přitom pozorovalo ostatní ptáky v oblacích. Nejvíce si oblíbilo velké bílé labutě. Měly tak krásná velká křídla a vydávaly pozoruhodné zvuky. Když labutě odletěly pryč, nemohlo na ně malé kačátko zapomenout.

A tak přešel podzim a nastala zima. Nahoře v oblacích už bylo chladno. Labutě odlétaly do teplých krajin. Voda se pomalu měnila na led, začal padat sníh. Kačátko se cítilo unavené, byla mu zima a bylo den ode dne slabší a slabší. Jednoho dne šel kolem sedlák, všiml si vyčerpaného kačátka a vzal ho k sobě domů a celou zimu se o ně pěkně staral. S prvním jarním sluníčkem se kačátko znovu vydalo na cestu do širého světa. Konečně si mohlo venku protáhnout křídla. Vzpomnělo si na labutě a zkusilo, jestli mu také půjde létat. A opravdu. Jaké to bylo pro kačátko překvapení, když letělo stejně jako jeho milované labutě. Ani se nenadálo a doletělo k pěkné zahradě, u které bylo jezírko, v němž plavaly tři labutě. Kačátko se bálo, že se mu budou posmívat, protože je ošklivé. Sklopilo smutně hlavu a na vodní hladině uvidělo svůj vlastní obraz: samo vyrostlo v labuť! To bylo ale krásné překvapení! Ze všech stran přiběhly děti a volaly: “Pojďte všichni sem, je tady nová labuť, ještě krásnější, než ty ostatní!” Kačátko si načechralo křídla a povytáhlo krásný štíhlý, dlouhý krk. Z celého srdce se zaradovalo: “O takovém štěstí se mi ani nesnilo, když jsem bylo ošklivé kačátko a teď je ze mě krásná labuť.” A už na novém rybníku zůstalo a dělalo radost všem, kteří se na něj přišli podívat.